

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.280/2021/5.

A felperes:

felperes Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vajda Sándor ügyvéd (ügyvéd címe.)

Az alperes:

alperes neve (alperes címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Horváth és Németh Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváth Péter Károly ügyvéd, ügyvédi iroda címe.)

A per tárgya:

Békéltető testületi ajánlás hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 20.P.20.308/2021/14.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 20.P.20.308/2021/15.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az alperes által felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 204 975 (Kettőszáznégyezer-kilencszázhetvenöt) forintra felemeli.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20 000 (Húszezer) forint másodfokú eljárási költséget, az ezt meghaladó költségeiket felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A tényállás

[1] A perben nem álló, fogyasztónak minősülő vevő 2020. október 8. napján megvásárolta a felperestől a forgalmi rendszám forgalmi rendszámú jármű típusa típusú gépjárművet megtekintett, kipróbált állapotban. A próbaút alkalmával a gépjármű instabil és zajos volt, a kormánykerék „félreállt”, fékezéskor rángatás volt tapasztalható. A hibák ismeretében a felek 4 160 000 forint vételárban állapodtak meg, melyet a vevő megfizetett a felperesnek 2020. október 7. napján. A gépjármű birtokbaadására 2020. október 17. napján került sor. A vevő a felperestől úgy tudta, a kopásjelzőkig teljesen lekopott gumik kicserélését követően az instabilitás és a zaj meg fog szűnni. Ezen kívül vállalta, hogy a kormánykerék egyenes futáskori balra állását az átadásig javítja, a fékezés kori rángatást pedig a sok állással és a friss mosással magyarázta.

[2] Az átvételt követő héten megtörtént a gumicsere, ami a jelzett problémákat nem oldotta meg, a kormánykerék is változatlanul ferdén állt, ezért a fogyasztó 2020. október 26. napján szakszervízben vizsgálattatta meg a gépjárművet, ahol megállapították a jobb első lengéscsillapító hibáját és azt, hogy a kormányoszlop kardáncsuklója lóg.

[3] E tények ismeretében a fogyasztó felszólította a felperest a 2020. november 2. napján kelt levelében, vagy javítsa meg saját költségén a feltárt hibákat, vagy a javíttatás költségeit vállalja át.

[4] A felperes a válaszlevelében elzárkózott a javítástól és a javítási költségek megfizetésétől is, arra hivatkozva, hogy a vevő megtekintett, kipróbált állapotban, a felsorolt hibák ismeretében kötötte meg a szerződést. Felajánlotta, visszaveszi a járművet szerződéskötéskori állapotban, ha azt a vevő a székhelyére visszajuttatja. A vevő ezt az egyezségi ajánlatot nem fogadta el.

[5] Miután a további egyeztetés is eredménytelen maradt, a vevő megjavíttatta a gépjárművet és kérte a javítási költség (328 080 forintot) megtérítését, ettől azonban a felperes elzárkózott. A vevő, mint fogyasztó a 2021. január 8. napján kelt levelével az alperesi békéltető testülethez fordult, melyben kérte, egyezség hiányában kötelezze a vállalkozást a gépjármű javítási költségei és az ügygel kapcsolatosan felmerült jogi képviseleti költség, mindösszesen 430 230 forint megfizetésére. Csatolta a peren kívüli levelezés iratait, a gépjármű megjavíttatásával kapcsolatos iratokat és számlát.

[6] A felperes az alperesi eljárás során előterjesztett válasziratában vitatta a fogyasztó igényének tény- és jogalapját fenntartotta, az előzményi levelezésben már leírt álláspontját. Azzal érvelt, a fogyasztó a gépjárművet megvásárlása előtt megtekintette, kipróbálta és a próbaút során ugyanazokat a hibákat (instabilitás, nagy zajszint, kormánykerék holtjátéka, fékezés kori rángatás) észlelte, amelyekre most rejtett hibaként hivatkozik. Valójában szó nincs rejtett hibáról, ezért egyezséget nem kíván kötni. Kijelentette, nem él eseti, illetve általános alávetéssel, kötelezésként nem fogadja el a döntést és miután az ügy szakmailag egyszerűen eldönthető, hozzájárul ahhoz, egy testületi tag járjon el az ügyben. Hivatkozott arra is, a fogyasztó vevő által érvényesíteni kívánt, jogi képvisellel kapcsolatos költség nem tekinthető eljárási költségnek az 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 33. § (2) bekezdés utolsó mondata alapján.

[7] Az alperes CSMBT 19/2021. számon, 2021. január 28. napján kiadott ajánlásban közölte felperessel, hogy a kézhezvételtől számított 15 napon belül fizessen meg 328 080 forintot a fogyasztó részére.

[8] Figyelmeztette, ha az eljáró tanács ajánlását határidőn belül nem teljesíti, a békéltető testület elnöke értesíti a székhelye szerint illetékes fogyasztóvédelmi hatóságot az együttműködési kötelezettség megsértése miatt Fgytv. 29. § (11) bekezdés. Ezen kívül tájékoztatta, nyilvánosságra hozza a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét.

[9] Az ajánlás indokolása szerint a vállalkozó eleget tett az Fgytv. 29. § (11) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettségének. Rögzítette továbbá, a fogyasztó kellékszavatossági igényt érvényesít a vállalkozással szemben. Az alperes ajánlása az ügy érdemében azt emelte ki, a fogyasztó nem kapott állapotfelmérő lapot, ezért a gépjármű rendelkezhetett olyan rejtett hibával, amelyről nem tudhatott, emiatt a fogyasztó kérelmét részbeni alaposnak ítélte, alkalmazva a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:34. §-a, 6:157. § (1) bekezdés és 6:159. § (1), (2), valamint (4) bekezdések rendelkezéseit. Az említett jogszabályhelyeket idézte az ajánlás, kapcsolódó jogi okfejtést azonban nem tartalmazott az indokolás.

Kereseti kérelem

[10] A felperes keresetében kérte az ajánlás hatályon kívül helyezését, továbbá kötelezni az alperest 95 250 forint + áfa ügyvédi munkadíj és 15 000 forint költség

(készkiadás), valamint tárgyalásonként 15 000 forint + áfa/megkezdett óra további ügyvédi munkadíj és a lerótt eljárásí illeték perköltségként történő megfizetésére. Hivatkozása szerint, az ajánlás egyrészt az Fgytv. 29. § (11) bekezdésébe ütközik, mert együttműködési kötelezettségének eleget tett, azt az ajánlás indoklásának 3. bekezdése is megállapította, ennek ellenére az ajánlás rendelkező részének 2. bekezdése az együttműködési kötelezettség megszegésére tekintettel a székhely szerint illetékes fogyasztóvédelmi hatóság értesítését helyezte kilátásba [Fgytv. 29. § (12) bekezdés]. Másfelől azzal érvelt, önmagában az állapotfelmérő lap hiányából nem lehetett arra következtetni, hogy olyan hibái is voltak a gépjárműnek a szerződéskötéskor, amelyekről a fogyasztó nem tudott. E körben hivatkozott arra is (9. sorszámú válaszirat), hogy az alperes nem tett eleget az Fgytv. 33. § (1) bekezdése szerinti indoklási kötelezettségének. E szerint ugyanis az ajánlásnak a kérelemben előterjesztett valamennyi indítványra és indokra ki kell térnie, az a peres eljárásban már nem egészíthető ki.

[11] Mindezekre tekintettel az Fgytv. 34. § (4) bekezdése alapján elsősorban azért kérte az ajánlás hatályon kívül helyezését, mert annak tartalma nem felel meg a jogszabályi előírásoknak.

Ellenkérelem

[12] Az alperes a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben történő marasztalása mellett. Arra hivatkozott, valóban tévesen szerepel az Fgytv. 29. § (11) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettség megszegésére vonatkozó utalás az ajánlás rendelkező részében és az ehhez fűzött szankció kilátásba helyezése, mert a vállalkozás eleget tett együttműködési kötelezettségének. Ez a téves rendelkezés („elírás”) azonban nem alapozza meg a keresetet, mert ténylegesen nem történt intézkedés az abban foglaltak szerint. Az ajánlás érdemi részét illetően arra hivatkozott, igaz, hogy a fogyasztó észlelte a próbaúton az instabilitást, a menetzajt és a fékezéskori rángatást, de e hibákra a felperes olyan magyarázattal szolgált, amely szerint azok a gumicserével és a bejáratással megszűnnek, a kormánykerék hibáját pedig futóműbeállítással vállalta kiküszöbölni saját költségén. Ehhez képest a gumiabroncs csere és a futóműbeállítás nem oldotta meg az adott problémákat, szakszervízben pedig megállapították a lengéscsillapító hibáját, továbbá, hogy a kormányoszlop kardáncsuklója lóg. E hibákról a felperes nem adott tájékoztatást a szerződéskötést megelőzően, emellett az állapotfelmérő lappal igazolhatta volna ennek ellenkezőjét, de azt nem mutatta be. A rejtett hibák miatt alappal került sor a szavatossági igény bejelentésére.

[13] Álláspontja szerint a felek által benyújtott bizonyítékok alapján és a fogyasztó személyes meghallgatása során elhangzottak figyelembevételével megalapozottan döntött úgy, hogy a fogyasztó által észlelt hiba rejtett volt, annak javítási költségeit pedig számlával igazolta. További érvelése szerint a Ptk. 6:158. §-a szerinti vélelem volt alkalmazandó, amelyhez képest a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a tényleges hibákról, annak okairól tájékoztatta a fogyasztót, erre szolgálhatott volna az állapotfelmérő lap.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelemnek helyt adva az alperes keresettel támadott ajánlását hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 93 150 forint perköltséget. A törvényszék döntése jogi indokolásában részletezte az Fgytv. per alapjául szolgáló rendelkezéseit és ezek tükrében megállapította, az ajánlás rejtett hiba tekintetében feltételezésen alapszik, túl általános, az indokolás nem vezeti le az alperes milyen bizonyítékokat és hogyan mérlegelt, melynek során megállapította a rejtett hibát. Mindezek alapján az alperes ajánlását a bíróság nem találta az Fgytv. 33. § (1) bekezdésében foglalt követelményekhez képest szabályszerűnek, mely megalapozta a hatályon kívül helyezést.

[15] A perköltségre vonatkozó külön indokolásában a bíróság kitért arra, hogy a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján a pereszes alperesnek kell a felperes részére perköltséget fizetnie, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján, továbbá 2. § (2) bekezdését alapul véve határozott meg. Ennek során figyelemmel volt az ügy bonyolultságára, a tárgyalások számára és a felperes által benyújtott beadványok terjedelmére, mennyiségére, melyek a bíróság álláspontja szerint az igényelt perköltség mérséklését tették szükségessé. A bíróság rögzítette, hogy a 36 000 forint eljárási illetéket meghaladó összegű, a perköltség részét képező 57 150 forint ügyvédi munkadíj áfával növelt összegben került meghatározásra.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és az őt megillető perköltség ügyvédi munkadíj összegének 284 850 forint (áfát is tartalmazó) összegre történő felemelését. Másodfokú eljárási költségét 56 226 forint összegben kívánt felszámítani, mely tartalmazza a 18 126 forint összegű lerótt fellebbezési illetéket. A fellebbezés indokolása szerint a bíróság szükségtelenül alkalmazta a mérséklési szabályt az ügyvédi munkadíj megállapítása során. A bíróság által ítéletben felhozott indokok nem alapozzák meg az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének alkalmazását. A jelen per nem vagyoni jogi per, a pertárgy értéke nem határozható meg, ezért az ügyvédi munkaidő-ráfordítás az irányadó a díj megállapítása során, ennek kapcsán kérte annak elfogadását, hogy a keresetlevél megszerkesztésére elszámolt 5 ügyvédi óra nem életszerűtlen. Kérte figyelembe venni továbbá az elektronikus eljárás által igényelt irodai háttér munka időszükségletét is. Megjegyezte, a tárgyaláson történt megjelenés kapcsán felmerült útiköltséget nem számolt el, ennek ellenére indokolt az össz-időráfordítás alapján a perköltség ügyvédi munkadíj részének felemelése. Ezt részletezve a lerótt eljárási illetéken túl, perelőkészítés kapcsán 95 250 forint díjat kért elfogadni, emellett 15 000 forint készkiadást jelölt meg. A perfelvétel során történt beadványszerkesztés munkadíját 38 100 forintban, míg a tárgyaláson való megjelenéssel felmerült munkadíjat 136 500 forintban kérte megállapítani.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult a perköltség tekintetében is. Álláspontja szerint az ügy bonyolultságát és a beadványok terjedelmét figyelembe véve felperes perköltségigénye eltúlzott mértékű. Megjegyezte, az Iparkamara által működtetett szervként alacsony költségvetéssel rendelkezik, a felperes által kért jelentős összegű perköltség ellehetetlenítené alperes munkáját. Jelezte, az elsőfokú ítéletben megállapított munkadíjat átutalás útján már

teljesítette a felperes részére, erre is csak a költségvetésben eszközölt átcsoportosítások útján volt lehetősége a szűkös anyagi források miatt.

Az ítéltábla döntésének indokai

[18] A fellebbezés részben alapos.

[19] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes javára fizetendő perköltség összegére vonatkozó döntést sérelmezte, annak is az ügyvédi munkadíjat tartalmazó részét kérte az összeg felemelésével megváltoztatni. Az ítéltábla a fellebbezési kérelemhez való kötöttség miatt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének csak az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegére vonatkozó rendelkezését vizsgálta.

[20] A felperes fellebbezési kérelme tartalma szerint [Pp. 110. § (3) bekezdés] az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására irányult a perköltség összegét illetően, ezért az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont szerinti felülbírálati jogkört gyakorolva mérlegelte felül az elsőfokú bíróság döntését.

[21] A teljes mértékben pernyertes felperes jogi képviseletével kapcsolatban felmerülő ügyvédi munkadíj számításánál abból kellett kiindulni, hogy a jelen per nem egy meghatározható pertárgyértékű vagyoni jogi per, így az IM rendelet 3. § (3) bekezdését kellett alapul venni azzal, hogy jelen esetben a keresetlevélhez csatolt megbízási szerződés 2. pontja a jogszabályban meghatározott óradíjhoz képest 15 000 forint + áfa/óra díjazást írt elő. Erre az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja lehetőséget biztosít, a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződés egységóra díja eltérhetett az IM rendelet 3. § (3) bekezdésében meghatározottól.

[22] Ebből kiindulva a továbbiakban azt vizsgálta felül az ítéltábla, hogy milyen munkaóra ráfordítási szükségletet igényelt a pervitel során kifejtett ügyvédi tevékenység. Az elsőfokú bíróság által megítélt 93 150 forint teljes elsőfokú perköltségből 36 000 forint lerótt illetékköltség, így a bruttó 19 050 forint óránkénti díjjal számított, 57 150 forint összegben megállapított perköltség ügyvédi munkadíj része azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság 3 óra munkaráfordítást talált reálisan arányosnak a jogi képviselő részéről, melybe beleszámította a tárgyaláson való megjelenést is. Az ítéltábla álláspontja szerint ez az időtartam – a fellebbezési hivatkozásokot is figyelembe véve – valóban nem elegendő a perben kifejtett ügyvédi tevékenység teljes időigényének lefedéséhez.

[23] A felperesi fellebbezés 21. bekezdésében részletezte az elsőfokú eljárásban is igényelt munkadíját, mely perelőkészítéshez kapcsolódóan 5 óra időráfordítást, perfelvételhez kapcsolódó beadványszerkesztés esetén 2 óra, továbbá tárgyaláson való megjelenéssel felmerült munkadíj és „keresetkiesés” áfát is magában foglaló 136 500 forintos igényét jelölte meg. Az ítéltábla álláspontja szerint a 15 000 forintos készkiadáson túl a perfelvételhez kapcsolódó 2 óra időráfordítás reális, a perelőkészítés esetében, valamint a tárgyaláson való megjelenéssel felmerült munkadíj esetében azonban az 50%-os csökkentés indokolt,

tekintettel a pert megelőzően keletkezett nem jelentős terjedelmű, írásos dokumentációra. A perelőkészítéshez így elegendőnek kellett lennie a 2,5 óra időráfordításnak.

[24] Az egy órás tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatban felmerült munkadíj esetében útiköltséget nem kívánt felszámítani a jogi képviselő, ezért a felkészülést is figyelembe véve, legfeljebb 68 250 forint összegű, 50%-kal csökkentett díj fogadható el, mely ellentételezi a jogi képviselő felkészülését, tárgyaláson való megjelenését és az ott végzett munkáját. Megjegyzendő, hogy a „keresetkiesést”, mint perköltségigényt legfeljebb maga az ügyfél érvényesíthet, ez ügyvédi költségigény jogcímeeként nem fogadható el.

A 15 000 forintos készkiadási összegben túl tehát perelőkészítéshez kapcsolódóan 47 625 forint, perfelvétel során történt beadványszerkesztésre 38 100 forint, míg a tárgyaláson való megjelenéssel felmerült munkadíj esetében 68 250 forint munkadíj elszámolást talált reálisnak az ítéltábla, mely együtt, mindösszesen 168 975 forintot tesz ki, mely teljes mértékben ellentételezi a perbeli jogi képviselettel kapcsolatban felmerült ügyvédi tevékenység kapcsán kifejtett szakmai munkát. A fenti összeghez 36 000 forint lerótt illeték is járul, így mindösszesen 204 975 forint a pernyertes felperes javára megítélhető perköltség teljes összege.

[25] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdésre történt hivatkozással a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, és az alperes által felperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 204 975 forintra felemelte.

[26] A fellebbezés csak részben vezetett eredményre, ezért perköltség megosztással a másodfokú perköltség részbeni megtérítését rendelte el a felperes javára az ítéltábla, mely magában foglalja a lerótt fellebbezési eljárási illeték részbeni megtérítését is [Pp. 83. § (2) bekezdés].

Szeged, 2021. november 19.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró